

[Wingsøe.]

som jeg nævnte i indledningen — vel bør ske i arvelovsudvalget, er det min opfattelse, at det foreliggende lovforslag i udstrakt grad har taget hensyn til den gennem årene fra forskellig side rejste kritik mod de gældende skiftebestemmelser, som udviklingen på en række punkter er løbet fra. De foreslåede bestemmelser, der er i overensstemmelse med den udvikling, som også de andre nordiske landes lovgivning på dette område er inde i, er mere smidige end de nugældende. Deres gennemførelse vil gøre skifteloven tidssvarende, idet det i højere grad end tidligere vil blive muligt at gøre ret og skel ved skifte mellem ægtefæller i levende live.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Ib Thyregod: De nu foreslåede ændringer til skiftelovens kapitel 6 har længe været tiltrængt. Man må sige, at de bestemmelser, som findes i den nuværende skiftelovs kapitel 6, på mange måder har ført til urimelige resultater. Grundlaget for det foreliggende lovforslag er den behandling, der har fundet sted i justitsministeriets ægteskabsudvalg, som har afgivet betænkning i november 1961.

Jeg nævnte, at den nuværende skiftelovs kapitel 6 har ført til urimelige retsafgørelser. Men det er naturligvis ikke noget, man kan laste domstolene for; det skyldes simpelt hen de bestemmelser, vi har i den nuværende lov, og herved tænker jeg specielt på skiftelovens § 65. Efter denne bestemmelse er det sådan, at den ægtefælle, der har indbragt en ting i ægteskabet, i tilfælde af separation eller skilsmisse har en forlodsret til at udtage denne ting mod en vurdering, og dette gælder, hvad enten det er en fast ejendom, løsøre eller en forretningsvirksomhed. Det vil igen sige, at manden, der normalt er hovederhververen, har en ganske urimelig fordel i tilfælde af separation og skilsmisse, særlig hvis der er tale om fast ejendom, idet han kan overtage denne — og for så vidt også løsøret — til den ret lave vurdering, som normalt foretages såvel af fast ejendom som af løsøre gennem skifteretten, og den eneste mulighed, hustruen her har, er at begære omvurdering —

en mulighed, som vel først og fremmest har praktisk interesse ved fast ejendom.

I tilfælde af separation og skilsmisse er det ofte sådan, at hustruen får forældremyndigheden over børnene, og hvis parterne har en lejlighed, er det domstolenes praksis, at hun får tillagt denne. Men hvis der derimod er tale om en fast ejendom — man kan tænke sig en villa eller en landejendom — er det den, der har indbragt den — og det vil normalt være manden — som kan udtage denne og løsøret efter vurdering. Ja, domstolene er endog gået så vidt, at i tilfælde, hvor begge parter havde været med til at fremskaffe den kontante udbetaling til køb af en sådan fast ejendom, men hvor skødet var udstedt på mandens navn, havde manden denne forlodsret til at udtage den, selv om hustruen fik tillagt forældremyndigheden over børnene.

Hvad angår løsøret, er det klart, at der her er tale om et problem. Men jeg kan også nævne som noget aktuelt, at det på landet ofte sker, at en landejendom, som er hustruens fødegård, overdrages til svigersønnen til en lav pris. I sådanne tilfælde er retsstillingen i og for sig den i tilfælde af skilsmisse og separation, at manden kan udtage denne ejendom efter vurdering, og det kan han gøre, uanset at det er hustruens fødegård, uanset at hustruen måske får tillagt forældremyndigheden over børnene, og uanset at ægteskabet måske kun har varet i kort tid.

Derfor er det i allerhøjeste grad tiltrængt, at der her kommer nye regler. De nugældende regler har medført urimelige resultater i en lang række tilfælde.

Disse afløses af § 70 a, hvorefter også den anden ægtefælle, som ikke har indbragt noget — altså normalt hustruen, der ikke er hovederhververen — hvis væsentlige grunde taler derfor, også får mulighed for at overtage ejendommen eller løsøre efter vurdering. Så kunne man sige, at det måske slet ikke er muligt for hustruen i disse tilfælde at overtage denne ejendom, denne villa, fordi hun simpelt hen ikke har de penge, der skal skaffes for at betale vurderingssummen. Men her har man heldigvis også i udvalget fundet frem til en løsning af dette spørgsmål. Det foreslås nemlig, at der i så fald ved skifterettens